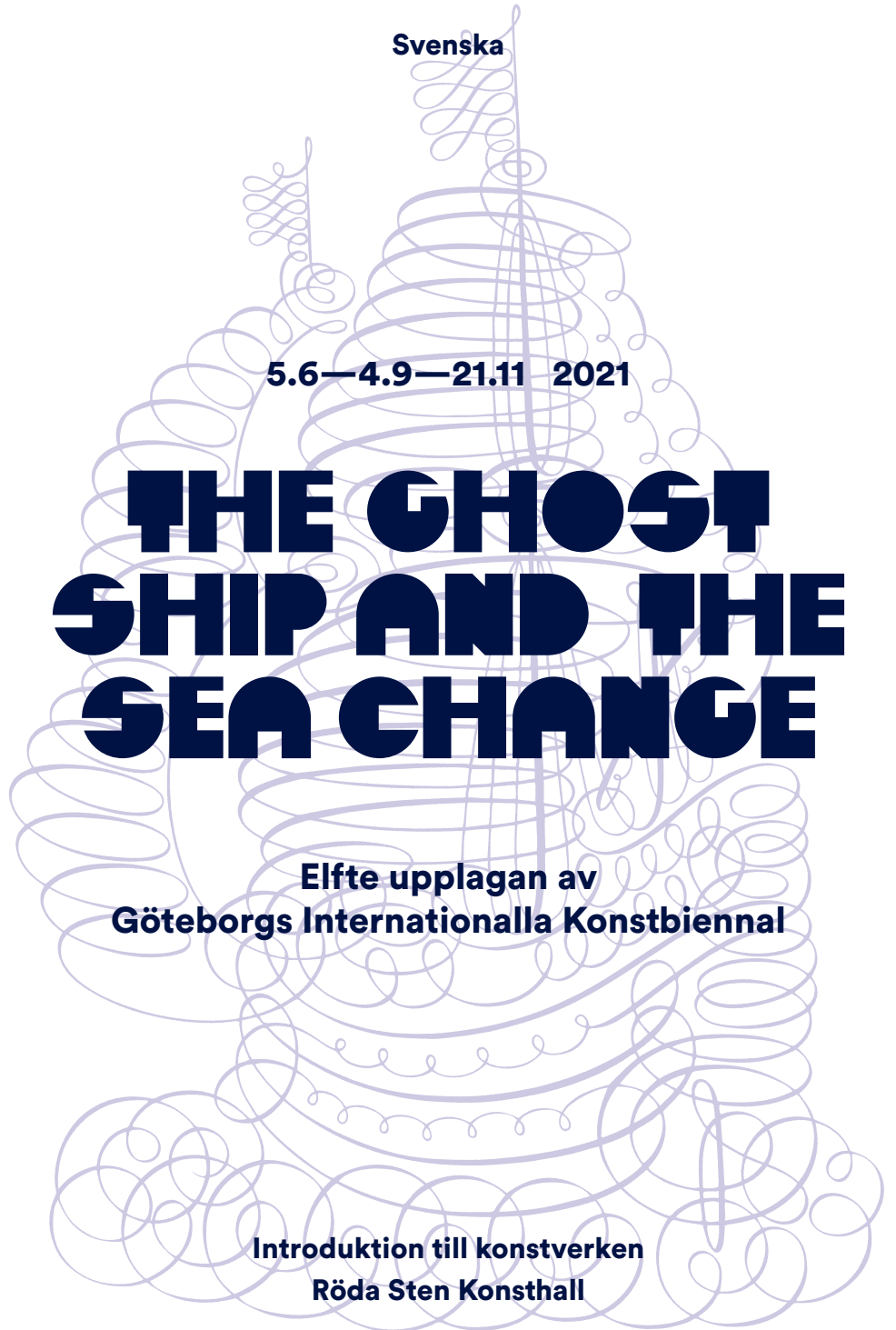

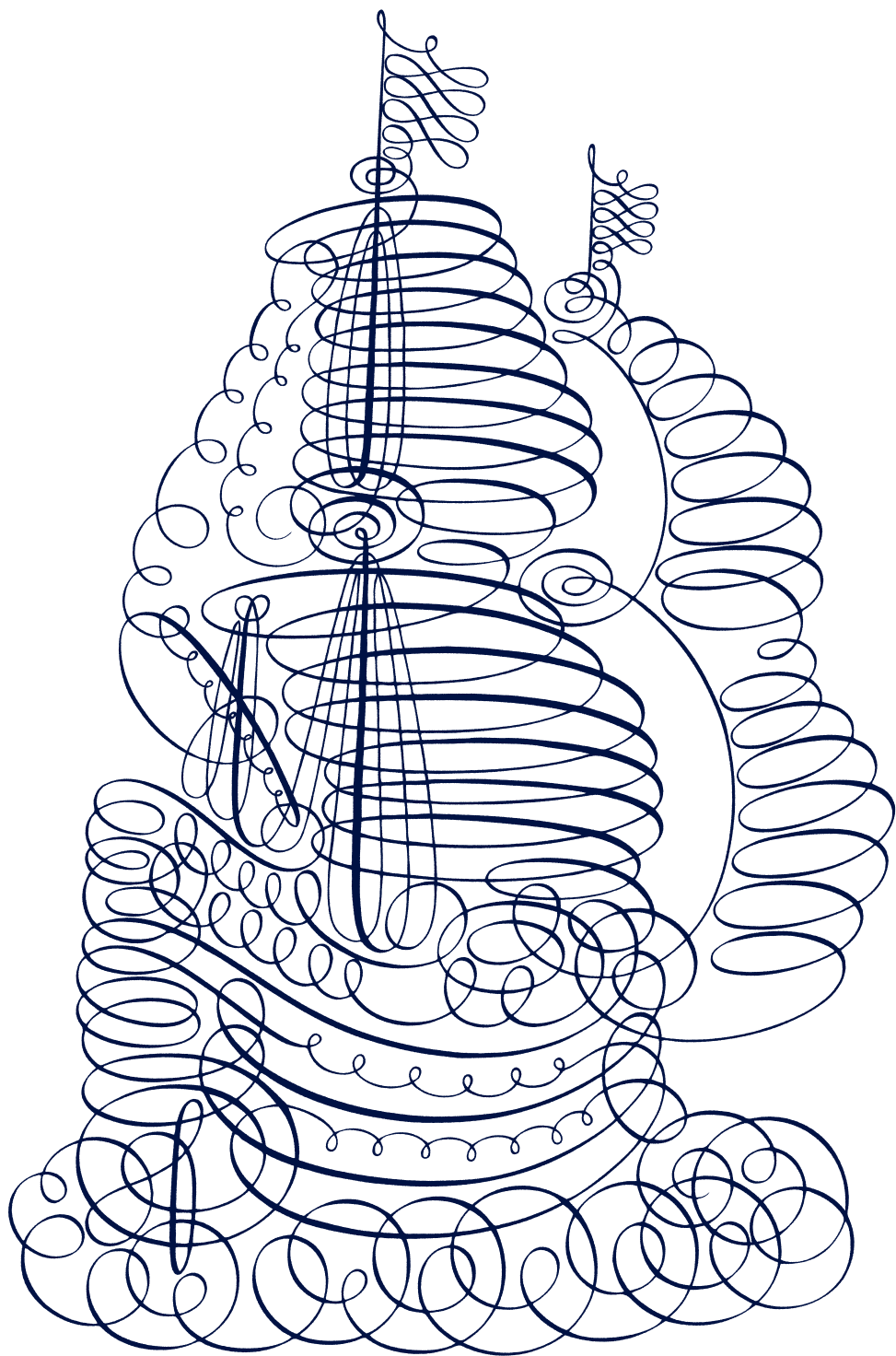
Svenska

5.6—4.9—21.11 2021

THE GHOST SHIP AND THE SEA CHANGE

**Elfte upplagan av
Göteborgs Internationalla Konstbiennal**

**Introduktion till konstverken
Röda Sten Konsthall**

THE GHOST SHIP AND THE SEA CHANGE

Elfte upplagan av Göteborgs Internationella Konstbiennal

Del 1: 5 juni–22 augusti

Konstnärer: Michael Baers, Evan Ifekoya & Ajamu X, Damla Kilickiran, Susanne Kriemann, Anna Ling, Ibrahim Mahama, Silvano Lora, Hira Nabi, Daniela Ortiz, Manuel Pelmuş, Tabita Rezaire, Jessica Warboys.

Dokumentation av konstnärliga förslag för *Possible Monuments?*

Hanan Benammar, Aria Dean, Ayesha Hameed, Runo Lagomarsino, Fatima Moallim, Daniela Ortiz och Jimmy Robert.

Utställningsarkitektur: Kooperative für Darstellungspolitik.

Utställningsplatser: Röda Sten Konsthall, Franska tomten, online & offsite.

Del 2: 4 september–21 november

Konstnärer som tillkommer: Meira Ahmemulic, Henrik Andersson, Ariella Aïsha Azoulay, Gaëlle Choïsne, Benjamin Gerdes, Cecilia Germain, Unni Gjertsen, Ayesha Hameed, HAMN (Nasim Aghili & Malin Holgersson), Salad Hilowle, Conny Karlsson Lundgren, Oscar Lara, Marysia Lewandowska, Erika Arzt & Juan Linares, Fatima Moallim, Jonas (J) Magnusson & Cecilia Grönberg, Pedro Neves Marques, M. NourbeSe Philip, Pia Sandström, The Situationist International, Shanzhai Lyric & Solveig Qu Suess, Lisa Tan, Lisa Torell, Alberta Whittle.

Utställningsplatser: Konsthallen Blå Stället, Göteborgs Konsthall, Franska tomten, Världskulturmuseet, Trädgårdsföreningen, Röda Sten Konsthall, online & offsite.

Foto: Edvin Johansson

Välkommen till Göteborgs Internationella Konstbiennial

I år är det tjugo år sedan biennalens första upplaga, som gick av stapeln 2001 på initiativ av Göteborgs Stads kulturnämnd. Sedan 2006 har biennalen utvecklats och producerats av Röda Sten Konsthall.

Biennalen presenteras vartannat år och tar både formen av en konstfestival och en plattform för samtal och samtidskonst. Den består av omfattande utställningar på de etablerade konstinstitutionerna i

Göteborg och i det offentliga rummet. Varje ny upplaga bjuder GIBCA in en eller flera internationellt verksamma curatorer för att skapa tematik och bjuda in konstnärer, ofta i dialog med staden Göteborg, dess invånare och konstnärer runt om i världen. Svenska och internationella konstnärer presenterar befintliga eller nya platsspecifika konstverk som utgår från biennalens tematik och utvecklas i samarbete med GIBCA. Sedan starten har GIBCA samarbetat med 21 curatorer och presenterat över 250 konstnärer.

För den elfte upplagan, som sammanfaller med Göteborgs 400-årsjubileum, har biennalen samarbetat med curatorn Lisa Rosendahl, vars curatoriska arbete går att upptäcka på de olika utställningsplatserna mellan juni och november 2021.

För att uppmärksamma stadens jubileum så sträcker sig årets biennial över 22 veckor med två separata vernissager, en i juni och en i september. Biennalen kommer också att förändras under utställningsperioden.

Den första delen äger rum på Röda Sten Konsthall och på Franska tomten (nuvarande Packhusplatsen). Från och med september presenteras konstverk både online och på Konsthallen Blå Stället, Göteborgs Konsthall, Franska tomten, Världskulturmuseet, Göteborgs Trädgårdsförening och Röda Sten Konsthall.

Biennalens app fungerar även som en utställningsplats för ett flertal ljudverk som är kopplade till olika platser i Göteborg. Vi rekommenderar också appen som ett verktyg för att planera ditt besök på de olika utställningsplatserna.

Genom workshops, seminarier och föreläsningar välkomnas besökare och konstutövare att delta i biennalen, både på utställningsplatserna och online. Ett konstpedagogiskt program för barn och ungdomar, workshops och visningar är tillgängliga för grupper och enskilda besökare. För mer information om GIBCA:s program, besök www.gibca.se.

Med stort nöje välkomnar vi dig till årets biennial!

INTRODUKTION

Curator Lisa Rosendahl

The Ghost Ship and the Sea Change tar utgångspunkt i Göteborgs fyrahundraårsjubileum och frågar hur olika sätt att berätta om stadens förflutna kan påverka dess framtid. I skärningspunkten mellan det historiska och det fiktiva lyfter biennalen fram hur konstnärlig praktik skapar förändring genom alternativ historieskrivning.

Franska tomten (nuvarande Packhusplatsen) – en bit mark i Göteborgs hamn som 1784 byttes mot den karibiska ön Saint-Barthélemy i en affärssuppgörelse med Frankrike – används som biennalens narrativa utgångspunkt. Hur förändras vårt sätt att tänka på Göteborg om vi betraktar staden utifrån Franska tomten och dess koloniala historia?

Fram till 1840-talet använde Sverige Saint-Barthélemy som en knutpunkt för transatlantisk slavhandel. 1878 såldes ön tillbaka till Frankrike. Genom att spegla denna historia i de byggnader och aktiviteter som finns på Franska tomten idag – en

domstolsbyggnad inhyst i ett före detta rederipalats, ett casino och ett museum för migration i det som förut var ett tullhus – görs det förflutna synligt som en pågående samtid. Här blir sammanlänkade flöden av varor, kroppar, kapital och ideologi som spänner över århundraden och världsdelar tydliga: precis som vår moderna lagstiftning är historiskt knuten till regleringen av internationell handel, så är den globala cirkulationen av kapital direkt förbunden med vår egen tids migrationsrutter.

Genom konstverken följer biennalen spåren från Franska tomten tills de möter andra platser, röster och historier. Biennalens flerstämmiga berättande utifrån olika positioner föreslår att en stad grundad på transnationella förbindelser bara kan förstås genom att också titta på andra platser.

Den koloniala ideologin etablerade rasism, sexism och exploatering av naturen som den nya världsordning som definierat de senaste 500 åren.

Verk av Wilhelm Hennings Transatlantiska husets fasad. Foto: Malin Griffiths.

I den processen användes historievetenskapen som ett imperialistiskt verktyg; gränser drogs mellan dåtid och nutid och andra sätt att beskriva världen framställdes som marginella eller fiktiva. I biennalen erbjuder konstverken olika former av historiskt berättande som skapar utrymme för mothistorier och kritisk fabulering.

Den dubbla titeln *The Ghost Ship and the Sea Change* syftar på nödvändigheten att både hedra historiens spöken och hitta sätt att komma vidare – att erkänna våldet och påbörja läkningsprocesser. Utställningsarkitekturen i Röda Sten

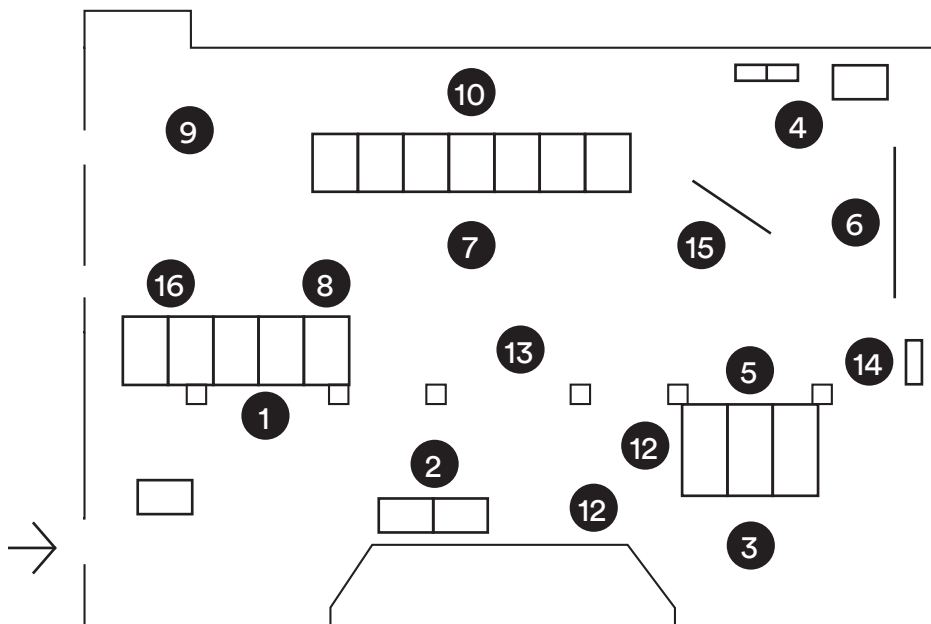
Konsthall anspelar på den danska fregatten *Havmanden*, som sjönk utanför Göteborg 1683 på väg till Karibien. Iscensatt som en metaforisk kopia av det skeppet representerar utställningsarkitekturen hur det förflutna fortsätter att forma samtiden, men också hur historiens ruiner kan återanvändas i andra syften.

Biennalen öppnar i juni, i anslutning till firandet av Göteborgs grundande. Fler konstverk tillkommer i september, då den ursprungliga utställningen förändras och utvidgas till att omfatta fler utställningsarenor och offentliga platser runtom i staden.

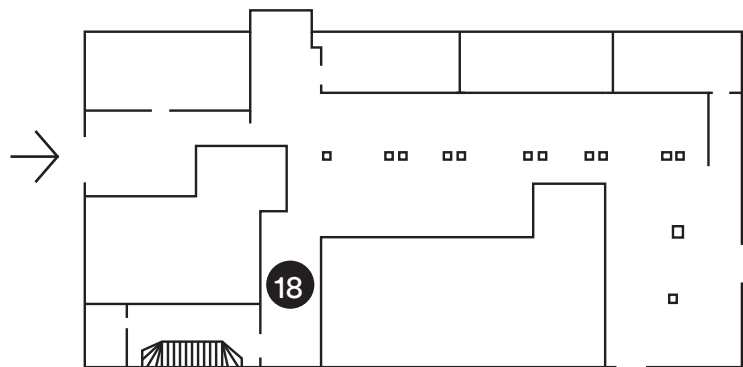
RÖDA STEN KONSTHALL

1. Hira Nabi
2. Silvano Lora
3. Michael Baers
4. Historiskt material (järn)
Historiskt material (träd)
5. Tabita Rezaire
6. Jessica Warboys
7. Anna Ling
8. Daniela Ortiz
9. Damla Kilickiran
10. Susanne Kriemann
11. Evan Ifekoya & Ajamu X
12. Benjamin Gerdes
13. Gaëlle Choisne
14. Cecilia Germain
15. Alberta Whittle
16. Marysia Lewandowska
17. Ayesha Hameed
18. Possible Monuments?

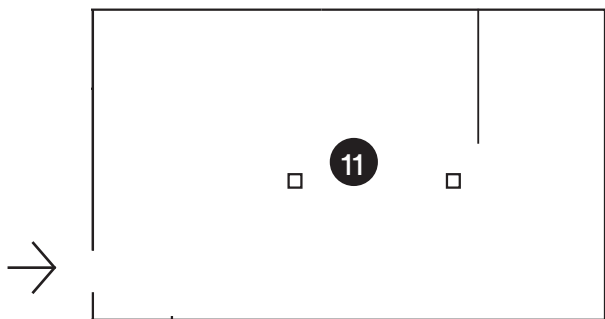
Våning 2

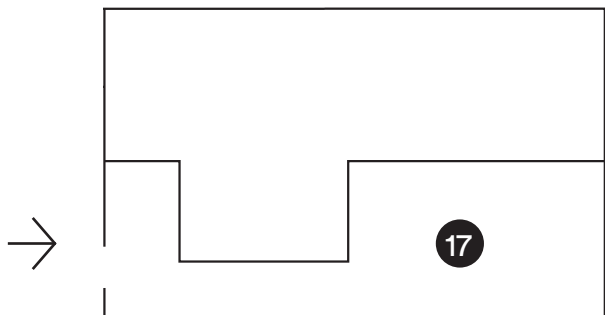
Våning 1

Våning 3

Våning 4

All That Perishes at the Edge of Land

2019

Video med ljud, 30 min 32 sek

Visas med tillstånd av konstnären

I Hira Nabis film blandas dokumentär med magisk realism. Vi ser hur containerskeppet *Ocean Master* anländer till Pakistan. Fartyg från hela världen kommer till skeppsbyggtärgården Gadani för att skrotas. Arbetet är både farligt och lågavlönat. Medan skeppet plockas isär bit för bit reflekterar arbetarna kring de familjer och hembyar som de tvingats lämna. Deras liv vid den förorenade strandkanten är osäkert: "Pengarna vi tjänar förhindrar oss från att dö, samtidigt räcker de inte att leva av." I filmen får även skeppet en röst. Dialogen som uppstår mellan fartyget och de som plockar isär henne rymmer både drömmar, hopp, rädsla och död. Sedd ur ett göteborgskt perspektiv kan filmen också förstås som ett inverterat porträtt av Sveriges en gång viktigaste varvsstad. Hur förändras vår förståelse av historien när den berättas från andra sidan havet?

2 SILVANO LORA

Crossing the Ozama River in Remembrance of the 500 Years of Indigenous Resistance in the Americas

1992

Reproduktioner av fotografier som dokumenterar händelsen, text.

Verket visas med tillstånd av Quisqueya Lora och Fundación Taller Público Silvano Lora, Santo Domingo.

Inför femhundraårsjubileet av Christofer Columbus landstigning i Amerika byggdes i Santo Domingo 1992 en fullskalig kopia av hans skepp för att fira händelsen. Kolonin Santo Domingo på ön Hispaniola var den första permanenta europeiska bosättningen i regionen. För att istället uppmärksamma ursprungsbefolkningens utsatta situation och lidanden efter erövringen gjorde konstnären Silvano Lora (1931–2003) en mot-aktion. Tillsammans med konsthantverkaren Pachiro byggde han en kanot i trä med hjälp av traditionella lokala tekniker och material. När kopian av Columbus skepp seglade in mot hamnen paddlade de två konstnärerna över floden rakt framför skeppet och avbröt dess färd.

Invisibility Chronicles: Part One

2020–pågående

Tidning, europapall, teckningar och text på papper

Varierande dimensioner

Visas med tillstånd av konstnären och After the Butcher, Berlin

Presenteras med stöd från ifa (Institut für Auslandsbeziehungen)

Invisibility Chronicles, Part One berättar den sanna historien om *FSO Safer*, en oljetanker från Jemen som står på grund i Röda havet med sin last av 1,1 miljoner fat råolja. Baers kallar det ”ett spökskepp, ett gisslanskepp, ett bombskepp eller en skeppsbomb” och visar hur fartyget är en del i ett komplext system av mekanismer som styrs av geopolitiska intressen. Berättelsen om skeppet förenar ett kolonialt förflutet med dagens geopolitiska spel och hotet om en miljökatastrof som sträcker sig långt in i framtiden. I verket blir den specifika historien ett verktyg för konstnären att ställa bredare frågor om historiografi och offentlig synlighet: varför blir vissa konflikter välkända i det västerländska samhället medan andra förblir dolda och vad blir konsekvenserna när vissa historier hamnar utanför massmedias hegemoniska världsbeskrivning?

4 HISTORISKT MATERIAL: JÄRN

De svenska järnbruken spelade en central roll i den europeiska kolonialismen, den transatlantiska slavhandeln och det kapitalistiska systemets uppkomst. Svenskt järn var en nyckelprodukt för de karibiska plantageekonomierna. Det användes som bytesvara i den afrikanska slavhandeln och för att tillverka vapen, kedjor och skepp. Järnet bröts i gruvor från Uppland till Tornedalen och skeppades sedan ut i världen, ofta via Järntorget i Göteborg. Det välstånd och den expertis som metallproduktionen genererade i Sverige under 1600- och 1700-talen lade grunden för den moderna stålindustrin och välfärdssamhället. Bilderna visar gruvor, bruk och herresäten i Sverige och Sápmi mellan år 1660 och 1850, utförda av konstnärer som Erik Dahlbergh, Claes Tamm och AF Skjöldebrand. Fontänen *De Fem Världsdelarna* på Järntorget är utformad av Tore Strindberg och uppfördes 1927 i åminnelse av järnvägen som stod på platsen 1785–1892.

Bilderna är hämtade från Jernkontorets bildbank och Wikipedia.

4 HISTORISKT MATERIAL: KULTURSPÅR I TRÄD

Den svenska exploateringen av Sápmi och undanträngandet av den samiska kulturen till förmån för skogs- och gruvnäringen är ett uttryck för samma kolonialism som i andra delar av världen. Dessutom är de sammankopplade: järnet som utvanns i norr användes i den koloniala expansionen i söder. Bilderna visar träd med kulturspår i Sápmi. Sådana unika träd finns i skyddade skogar i norra Sverige, men också i andra delar av världen med ursprungsbefolkningar och en kolonial historia. Ristningarna i träden var betydelsefulla markörer i landskapet inom den samiska kulturen och kan dateras ända tillbaka till 1600- och 1700-talen. De användes bland annat som riktmärken, eller för att markera gränser och heliga platser. Ett bristfälligt formellt skydd och därmed bristen på respekt för det samiska kulturarvet i skogslandskapet är representativt för det svenska förtrycket av samer ända in i modern tid och har inneburit att många kulturspår gått förlorade. Trädet med ansiktet höggs ner på 1970-talet och delen med ristningen lämnades då in på Silvermuseet i Arjeplog.

Fotografi och källmaterial: Professor Lars Östlund, Sveriges Lantbruksuniversitet, Umeå/Silvermuseet i Arjeplog.

5 **TABITA REZAIRE**

Sorry for Real

2015

HD video med ljud

16 min 58 sek

Visas med tillstånd av konstnären och Goodman Gallery (Sydafrika)

I *Sorry for Real* ifrågasätter Tabita Rezaire hur skildringar av försoning fungerar i relation till förtryckande strukturer. Videon börjar med ett inkommande samtal från "Västvärlden". En ihållig, automatisk röst återger den västerländska kulturens brott i form av en ursäkt. Historiska orättvisor som slaveri, kolonialism och stölderna av land och resurser erkänns. Men vad är den egentliga avsikten med att be om förlåtelse när den exploaterande kulturen lever vidare genom dagens kapitalism, vita överhöghet och hetero-patriarkat? Verket bjuder in oss att reflektera över de maktförhållanden som skapas av symboliska försoningsgester, så som ursäkter, och vems syften de egentligen tjänar. Rezaire porträtterar med humor den falska upplevelsen av framsteg och de på förhand kvästa känslorna av ilska som orsakas av ursäktens och förlåtelsens mekanismer. Istället uppmanas vi att föreställa oss verkliga förändringsprocesser.

6 JESSICA WARBOYS

Sea Painting, Atlantic

2021

Linneduk, mineralpigment

Varierande storlek

Visas med tillstånd av konstnären

Warboys pågående serie med havsmålningar görs på olika platser där land möter hav. Stora obehandlade linnedukar sänks ner i havet och tas sedan i land där mineralpigment appliceras direkt på den våta duken. När dukarna släpas i och ur vågorna uppstår veck och skrynklor som spår av rörelsen. Processen för tanken till ritualer, performance och landskapsmåleri. Vågor, vind och sand sprider pigmenten över duken och gör att varje målning blir till ett avtryck av en specifik plats vid en specifik tidpunkt. Målningarna på Röda Sten Konsthall gjordes under sommaren 2021, vid randen av Nordsjön i Atlanten.

Zostera marina (ålgräs) #1-5

2021

Tusch på rå linneduk

Varje målning 145 × 200 cm

Verket visas med tillstånd av konstnären och Elastic gallery

En stads historia berättas oftast utifrån människors handlingar och perspektiv. Men det mänskliga livets förutsättningar är sammanflätade med andra organismer som sällan kommer till tals. Lings målningar är baserade på fotografier av ålgräsängar utanför Tjörn, tagna ovanifrån havsytan och ner mot botten. Tuschlaveringarnas lager av transparenta skikt fångar känslan av att titta ner i ålgräsets böljande bladmassor. Lings intresse för ålgräs började när hon funderade över varför det inte längre fanns lika mycket fisk i vattnen där hon fiskat som barn. En av anledningarna visade sig vara att merparten av Bohusläns ålgräsängar, ofta kallade havets barnkammare, hade försvunnit på grund av övergödning och exploatering. Sedan en tid tillbaka arbetar Länsstyrelsen och forskare med att skydda och återskapa ålgräsängarna, en tidskrävande syssla eftersom växten måste återplanteras för hand av dykare, skott för skott.

The Empire of Law

2018–2019

Video med ljud

30 min

Visas med tillstånd av konstnären

Filmen *The Empire of Law* är en kritisk analys av förhållandet mellan lag, rättvisa och kolonialism. Ortiz utgår ifrån två domstolsbyggnaders arkitektur, historia och sammanhang – Justitiepalatset i Bryssel i Belgien och en replik av samma byggnad, Justitiepalatset i Lima i Peru. Hon undersöker rättssystemets roll i legitimeringen av kolonialism och visar hur historiska orättvisor lever vidare idag genom extraktivistiska, rasistiska och nykoloniala strukturer. Resultatet är, enligt Ortiz, ett europeiskt ”lagens imperium” med koloniala rötter, där forna kolonier och rasifierade människor aldrig kan erhålla rättvisa.

Under hösten kommer Daniela Ortiz att genomföra en aktion vid Delaware monumentet på Stenpiren. Besök gibca.se för mer information.

On Sense and Glyphs

2021

Linjaler i aluminium, ställning, teckning i salt på golv

Varierande dimensioner

Visas med tillstånd av konstnären

Presenteras med stöd från OCA (Office for Contemporary Art Norway)

Den pågående serien *On Sense and Glyphs* växte fram ur konstnärens insikt att den rätvinkliga linjalen inte är ett neutralt verktyg utan representerar en världssyn baserad på konstanta värdeförhållanden. Konstnärens egentillverkade linjaler är istället formade efter motiv hämtade ur hennes teckningar, utförda i ett slags psykografiskt tillstånd genom vilket kroppens inre bilder kommer till uttryck. Att använda verktyg skapade efter kroppen snarare än en extern logik öppnar upp för andra sätt att se och navigera. I teckningarna kan linjer mötas som inom den euklidiska geometrin skulle förblivit parallella. Saltet anses av många kulturer ha renande och beskyddande egenskaper. Det används också i paranormala syften, som för att stänga ute eller skapa rum för andar. Teckningarna på golvet kommer så småningom att lösas upp men återskapas under utställningens gång, likt besvärjelser eller magiska formler.

Mngrv (polymersday)

2021

Arkivbeständiga färgutskrift, gummitryck med plast från havet, pigment

Inramade diptyker, vardera 53 × 78 cm, unika

Visas med tillstånd av konstnären

Presenteras med stöd från ifa (Institut für Auslandsbeziehungen)

Kriemann har fotograferat mangroveskogar i Sydostasien, fulla av plastskräp och nersmorda av oljespill. När hon gjorde de slutliga trycken blandade konstnären in avfall och olja, insamlat på de platser där bilderna tagits. Verket undersöker hur klimatförändringar och miljöförstöring suddar ut gränserna mellan natur och kultur. Mangroveskogarna växer på gränsen mellan hav och land och skapar känsliga ekosystem som förändras med tidvattnet. Kriemanns bilder är också exempel på en slags obestämd terräng – mellan fotografisk representation och materiellt vittnesbörd. Avtrycken av skräpet på fotopapperet är konkreta och spöklika på samma gång, precis som konsumtionssamhällets plastavfall som oundvikligen kommer att hemsöka oss för generationer framöver.

Ritual ~~Without~~ Belief

2018

Ljudinstallation

Varierande dimensioner

Visas med tillstånd av konstnärerna

Ifekoya beskriver sitt sex timmar långa ljudverk som ”en svart queer algoritm som verkar över generationer, platser och politiska förgreningar”. Installationen undersöker hur en kan skapa förutsättningar för polyvokalitet, att låta många röster höras. Verket kombinerar ljud inspelade under vatten och inifrån kroppen med ljudspår som lånar och kanaliserar andra röster, hämtade från litteratur, teori och musik men också från samtal med vänner, intima tankar och funderingar. Ett hav i gråskala täcker golvet och reser sig till vågor på ömse sidor av utställningsrummet. Havet skildras som en plats för förändring, där cykler av liv och död blir till en rytm som reproduceras i varje våg och andetag. Ballongerna anspelar på The Loft, en HBTQ-klubb som startades i New York på 1970-talet. De syftar också på tid och förfall och påverkar hur verket upplevs under utställningstiden allt eftersom luften långsamt sipprar ur dem. Det fotografiska verket *Bodybuilder with Bra* (1990) av konstnären Ajamu X har inkluderats i installationen som ett sätt att visa på dialog mellan generationer och skapande av tillhörighet.

12 BENJAMIN GERDES

Det är ju alltid ett jättejobb att hålla ihop ett kollektiv

2021

Video med ljud, 43 min

Visas med tillstånd av konstnären

Presentation med stöd från USAs Ambassad i Sverige

Mellan 2016 och 2019 pågick en uppmärksammas konflikt i Göteborgs containerhamn mellan Svenska hamnarbetarförbundet och arbetsgivaren APM Terminals. Ur arbetarnas perspektiv handlade konflikten, som flera gånger bröt ut i strejk, om arbetsmiljöfrågor och möjligheten till inflytande på arbetsplatsen. I Gerdes film reflekterar de två år senare kring konflikten men också hur arbetet i hamnen påverkar familje- och vänskapsrelationer. I motsats till merparten av medierapporteringen om förhandlingarna lyfter Gerdes film fram arbetarnas personliga berättelser. En underliggande tematik är hur den specifika konflikten synliggör spänningen mellan en lokal kamp för demokrati och rättvisa och de globala system och infrastrukturer som arbetet i hamnen är inbegripet i genom multinationella företag och flöden av varor.

Glass Port

2021

Video utan ljud, 5 min

Visas med tillstånd av konstnären

De internationella nätverk som transporterar gods och data är centrala i våra dagliga liv men uppmärksammas sällan av allmänheten. Gerdes video jämför de för allmänheten osynliga aktiviteterna som pågår i Göteborgs containerhamn med det dagliga flödet av människor som strömmar genom de historiska hamnkvarteren runt Stenpiren. Den sätter dessa knutpunkter i relation till andra logistikplatser som datacenter och sorteringslager. I filmen sammanförs animationer och simuleringar med dokumentära bilder. Texten på skärmen ber publiken överväga de komplexa och överlappande system och processer som havet är plats för: infrastrukturen av internetkablar under vattnet, containerrederier samt människors och djurs liv och arbete. Ett underliggande tema är hur vi möter dessa globala relationer på lokal nivå, till exempel via passagerarfärjor och utvecklingen av nya, kustnära bostadsområden.

Temple of Love – To Be Ascetic (*Tolalito*)

2021

Armeringsnät, handmålade flaggor, damm med tegelstenar och vatten, lingam-sten.
Varierande storlekar

Visas med tillstånd av konstnären

Presenteras med stöd av Franska Institutet i Sverige

Installationen är den senaste gestaltningen av Choignes pågående projekt Temple of Love, inspirerat av Roland Barthes bok Kärlekens samtal. Choignes projekt undersöker kärlek som en form av motstånd och som katalysator för mod och överskridande. Varje ny gestaltning refererar till ett kapitel i Barthes bok. Installationerna är rumsliga och skulpturala arrangemang vars uttryck balanserar mellan skydd och instängdhet, och mellan det organiska och det artificiella. Flaggorna är inspirerade av politiska banderoller från Haiti och har tillverkats i Port-au-Prince av den grafiske designern James Ford Auguste. Tegelstenarna refererar till den ballast som användes av nordeuropeiska skepp i triangelhandeln. I mitten av dammen finns en lingam-sten som sägs ha helande egenskaper och förmåga att skydda mot dålig energi.

A Mermaid's Tears Are Always Blue

2021

Blandteknik: artist book, cyanotopi på glas, ljud

Cecilia Germain tänker på havet som ett arkiv: ostrukturerat, alltid i gungning, men samtidigt permanent och evigt. Information flyter på, under eller i de fluktuerande vattenmassorna, men försvinner aldrig. I världshaven finns mycket smärta förvarad; verkliga historier om makt och våld, men också berättelser om återuppståndelse, upprättelse och utopiska fantasier som skänker hopp och kraft. Germain tar i verket fasta på fakta och fiktion som rör sig i ett afrocentriskt paradigm. Hon lyfter berättelser från havens arkiv och väver samman transatlantiska erfarenheter och minnen med andra platser och människor på land.

RESET

2020

Video med ljud, 32 min

Handgjorda quiltade filter, secondhandmöbler

Visas med tillstånd av konstnären. Verket är kommissionerat av Forma Arts och Frieze.

RESET är en poetisk betraktelse över behovet av och möjligheten för att uppnå förändring genom individuell, kollektiv och planetär kamp och återhämtning. Filmen är inspelad på Barbados, i Sydafrika och i Storbritannien. Den utforskar frågor som ligger i tiden, knutna till personligt helande och odlande av hopp i fientliga miljöer formade av omständigheter såsom den pågående pandemin, klimatförändringar och kolonialism. Med stöd i queerteoretikern Eve Kosofsky Sedgwicks texter väver filmen samman inre upplevelser med yttre politiska och naturliga landskap i ett avvägande mellan sorg och reflektion, empati och begär.

16 **MARYSIA LEWANDOWSKA**

Dismantling the Faculty of Law

2021

4K video med ljud, polska med engelska undertexter, 19 min 29 sek

Visas med tillstånd av Galeria Miejska Arsenał, Poznań, Polen

Filmen handlar om lagen som redskap och hur den formar våra liv - om än ojämnt. Genom en nära observation av den juridiska fakulteten i Poznań, där Lewandowskas morfars far undervisade i flera år, undersöker hon i filmen arvet efter honom och dess moraliska grunder.

I sökandet efter en frånvarande lagstiftare hittar den poetiska berättarrösten materiella spår av rättssystemet. Den kvinnliga huvudpersonen rör sig mellan den "själlösa" lagens fysiska koordinater, där ingen finns som tar ansvar eller kan ställas till svars. Frågor och funderingar kring hur lagen används för att få vissa händelser att äga rum eller försvinna ekar genom de tomma korridorerna och antyder lagen som en källa till våld när den missbrukas. Genom sökandet efter ömhet ansluter sig filmen till en större diskussion om rättvisans roll i en djupt splittrad värld. När lagens opartiskhet visar sig vara både utopisk och grym väcker berättarröstens vädjan en längtan efter alternativa sätt att skapa rättvisa.

Two Ships

2021

5.1 ljud, 7 säckvävar färgade i gurkmeja, kanel, kakao, kaffe, barbary fikon, dränkta i Themsen och rostade med järn

Komposition och ljuddesign av Mhamed Safa

Textilstöd av Natasha Eves och Andia Newton

Röster av Ayesha Hameed och Theodor Ringborg

Presentation med stöd från Embassy of Canada to Sweden

Ljudinstallationen refererar till stadsplanerna och kanalsystemen i tvillingstäderna Göteborg och Batavia (Jakarta) – båda byggda av holländska stadsplanerare under 1620-talet – och till orkanen som drabbade Saint Barthélemy 1852 under det svenska kolonialstyret. I verket vävs dessa tre platser koloniala handelshistorier samman genom att framkalla de vindar som blåst genom dem och fört med sig skepp, slavar, stormar och frön. Berättaren reflekterar över de ekologiska uttrycken för kolonialt våld och kopplar samman den historiska kommodifieringen av naturen med dagens miljökatastrof. Textilierna, vars färger och dofter kommer att blekna med tiden, är tryckta med pigment från växter och kryddor som användes som koloniala handelsvaror. Ljudinstallationen refererar också till två historiska handelsskepp som användes av de skandinaviska ost- och västindiska kompanierna, som överraskades av stormar och sjönk utanför Göteborg.

18 POSSIBLE MONUMENTS?

Konstnärliga förslag av: Hanan Benammar, Aria Dean, Ayesha Hameed, Daniela Ortiz, Runo Lagomarsino, Fatima Moallim och Jimmy Robert.

Genom projektet *Possible Monuments?* bjöds sju konstnärer in att respondera på Franska tomten, nuvarande Packhusplatsen, en plats i Göteborgs hamn med kopplingar till Sveriges koloniala styre av den karibiska ön Saint Barthélemy. Konstnärerna fick i uppdrag att reflektera över om, och i så fall hur, platsens historia borde synliggöras genom ett offentligt monument.

Possible Monuments? bidrar till det offentliga samtalet om möjliga sätt att minnas och hedra kolonialismens historiska offer – och dess samtida konsekvenser som strukturell rasism och global orättvisa. De konstnärliga förslagen tar utgångspunkt i dessa frågor och prövar idéer för framtida möjliga monument.

Possible Monuments? är del av en serie samtal och konstnärliga gestaltningar som biennalen organiserat sedan 2019 med utgångspunkt i Franska tomten. Projektet ställer frågor kring hur konsten kan spela roll i ett kritiskt granskande och offentligt synliggörande av Sveriges koloniala historia. Det diskuterar också den offentliga konstens och minnesmonumentets samtida funktion. Borde gamla monument med kopplingar till exploatering rivas och ge plats för nya? För och av vem bör dessa nya monument i så fall byggas? Har den digitala tidsåldern förändrat vårt förhållande till minneskultur? Kan immateriella och tidsbaserade media, som ljud, performance eller digitala plattformar ersätta fysiska monument?

Tack till Magdalena Malm, Annika Enqvist, Rebecka Katz Thor och Andria Nyberg.

Possible Monuments? genomfördes av Göteborgs Internationella Konstbiennial i samarbete med Statens konstråd. Konstnärernas förslag presenterades i ett digitalt seminarium den 26:e november 2020. Dokumentation av seminariet finns på www.possiblemonuments.se

SPONSORER

GIBCA arrangeras av Röda Sten Konsthall

Huvudfinansiärer

Göteborgs
Stad

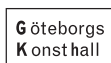
VÄSTRA
GÖTALANDSREGIONEN

KULTURRÅDET

Utställningsplatser

Kulturhuset
i Ångered

VÄRLDSKULTUR
MUSEERNA VÄRLDSKULTUR

Med stöd av

Government
of Canada
Embassy
of Canada

Gouvernement
du Canada
Ambassade
du Canada

Subside

GÖTEBORGS
UNIVERSITET

KUNSTHØGSKOLEN I OSLO
OSLO NATIONAL ACADEMY OF THE ARTS

iaspis

Institut für
Auslandsbeziehungen

OCA
Office for Contemporary Art Norway

SKOGEN

Statens
konstråd
PUBLIC ART AGENCY SWEDEN

STIFTELSEN
LÄNGMANSKA
KULTURFONDEN
GRUNDAD 1859

TRAFIKVERKET

GIBCA

Göteborg International Biennial
for Contemporary Art

